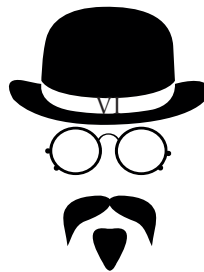


„Poušť je krásná právě tím, že někde skrývá studnu.“

# T G M



- Malý Princ

STUDENTSKÝ PŘÍLEŽITOSTNÍK MG V

VI. ČÍSLO, 24. 10. 2017

## CO NAJDETE V NAŠICH NOVINÁCH:

### NOVÉ GYMNAZIÁLNÍ POVĚSTI

Nová série článků, které odkazují na trapné situace *freshmenů* gymnázia. Autorkami jsou *Martina Gregorová & Anna-Marie Elizabeth Kaiser*, str. 3, 4 a 6.

### EXKURZE DO PRAHY PRAHY AZ-KVÍZ-FILA

Vstávám. ... Musím si ještě vyžehlit všechny mé (tři) košile, ať nedělám v Praze našemu gymnáziu ostudu. O to se dozajista postarají mí spolužáci. Pokr. na str. 2

### CO SE BUDE DÍT VE TŘECH OPICÍCH

Stručný přehled listopadových akcí konajících se ve Třech Opicích najdeš **na poslední straně!**

### PŘEHLED NEJKRATŠÍ POVINNÉ A MAT. ČETBY

Úžasné paní knihovnice pro studenty gymnázia vypracovaly přehled povinné ( a zároveň maturitní ) četby. Dnes jsme pro Vás vybrali ty nejkratší kusy na str. 7.

### ÚVODNÍK

## PROČ JSOU DVA ŠÉFREDAKTOŘI

ANEK KAŽDÝ SNÍLEK POTŘEBUJE SVÉHO REALISTU...

Když se podíváte na poslední stránku našich novin, možná vás zarazí, že pod funkcí šéfredaktor jsou uvedena dvě jména. Proč? No, v podstatě vám to napoví už samotný nadpis. Prostě - ve dvou se to lépe táhne! I když u našeho prvního společného čísla tomu tak úplně nebylo, musíme tu organizaci ještě doladit.

Naším úkolem je samozřejmě zadávání článků redaktorům, ale také vymýšlení nových nápadů ke zdokonalování novin. A tady se naše cesty rozcházejí. Zatímco idealistická část našeho tandemu přímo chrlí výplody své fantazie, které jsou mnohdy nerealizovatelné, já se je snažím přetvořit do takové podoby, aby spatřily světlo světa.

Ve chvíli, kdy máme všechny články u sebe a blíží se vydání novin, Kyn každý večer dlouho do noci sedí nad počítačem a pracuje na grafické úpravě. Možná to vypadá jednoduše - žádná barva, obrázky atd., ale rozhodně není! Upřímně nevím, koho seženu, až mi odejde. Každopádně to musí být někdo, kdo snese můj přehnaný perfekcionismus a bude ochoten znovu a znovu opravovat „nedokonalosti“, které v textech najdu a posílám mi stále nové verze.

Na závěr vám slibujeme, že jednoho dne, až z nás bude sehraná dvojka, budou i úvodníky vtipné jako články našich milovaných redaktorů a nebudeme je psát hodinu před odesláním k tisku.

*S láskou vaši šéfredaktoři A.D. a Kyn*

### ROZHOVOR

TOREY L. HAYDEN

## BOJOUNÍK, MĚNÍCÍ SVĚT, JEDNO DÍTĚ PO DRUHÉM

*Torey L. Hayden se narodila v Montaně, ale nyní bydlí ve Velké Británii, kde pracuje jako speciální pedagožka a dětská psycholožka pro děti s poruchami chování. Je také autorkou řady velmi úspěšných non-fiction románů, které vychází z jejich zkušeností a praxe. Právě s knihou jménem Zvíře pořádá turné po České republice a v pátek, patnáctého září navštívila, mimo jiné, i Valašské meziříčí. Po zhlédnutí výborné inscenace vycházející z této knihy, jsme měli možnost zeptat se Hayden na několik otázek.*

**Co Vás přivedlo ke psaní a je pro Vás psaní jakousi terapií po náročném práci?**

Už jako malá holka jsem milovala psaní. V dospělosti mě to také neopustilo a začala jsem psát různé příběhy. Co mi přijde na psaní úplně kouzelné, je schopnost podívat se na věci z různých úhlů pohledu. Už nejste uvězněni ve svých

vlastních myšlenkách. Můžete se podívat do mysli někoho jiného a zjistit, jak všechno funguje. Přišlo mi docela přirozené psát o situacích, ve kterých jsem byla, ne kvůli terapii, ale spíš proto, abych porozuměla tomu, co se děje v hlavě toho dítěte.

**Všechny vaše knížky pojednávají o traumatizovaných dětech s handicapem. Jak jste se k práci s těmito dětmi dostala?**

Byla to docela náhoda. Šla jsem na vysokou školu studovat biologii. Vzdělání bylo drahé, potřebovala jsem práci a jediná, která se mi vlezla do rozvrhu, byla pozice asistentky ve školce pro děti s emocionálními problémy. Ředitel této školky se stal mým mentorem a začalo mě to hrozně zajímat. V posledním roce na vysoké škole jsem trávila víc času v práci, než ve škole. Takže potom, co jsem dokončila svá studia biologie, jsem šla na jinou

SLEDUJ NÁS NA FACEBOOKU I INSTAGRAMU!



redakcetgm



TGM

# UČĚRPÁVAJÍCÍ ZAČÁTEK EKK. DO PRAHY

univerzitu a získala magisterský titul v oboru speciálního vzdělávání.

**Co vás na takové práci nejvíce baví, co vás nejvíce zaujalo?**

Uchvátilo mě, že práce s dětmi, které mají nějaký problém, je jako skládanka. Vždycky mě fascinovalo, jak každé dítě na to, co mu nabízíme, reaguje jinak. Když jsem začala pracovat s dětmi s handicapem, což bylo před mnoha lety, o tom, jak tyto děti učit, se moc nevědělo. Většinou se očitly spolu v jedné třídě a nikdo s nimi nic moc nedělal. Uchvátilo mě, jak se mezi sebou liší a jakých změn jde u nich dosáhnout, když vyzkoušíme různé postupy.

**Zůstáváte v kontaktu s dětmi, se kterými jste pracovala, konkrétně s těmi, o kterých píšete?**

Moc ne. U většiny dětí pouze zjistím, jak se jim daří po skončení naší práce. Když se nad tím zamyslíte z vašeho úhlu pohledu, se kterými učiteli, kteří s vámi pracovali ve věku vašich sedmi, osmi nebo devíti let jste ještě v kontaktu? Víím, můj vztah s dětmi je trošku odlišný, ale je důležité mít na mysli dvě věci. Za prvé, píšou o svých zdařených případech a to všechno trochu zkresluje. Vypadá to, že jsem mnohem úspěšnější, než ve skutečnosti jsem. Za druhé, vztah učitele a žáka někde začíná a někde končí, většinou na konci školního roku. Pak jdete do jiných tříd a posouváte se dál. A tohle je stejně důležité pro děti, se kterými pracuji já.

**Ocitla jste se někdy během své kariéry v bodě, kdy jste si myslela, že už nemůžete dál? Měla jste někdy takovou profesní krizi a jestli ano, jak jste ji překonala?**

Takovou krizi jsem doposud nezažila. Ráda říkám, že lidé přistupují k problémům dvěma různými způsoby. Jsou lidé orientovaní na výsledek, kteří dělají věci, aby dosáhli určitého cíle, nebo lidé orientovaní na proces, které baví ta cesta, a to jsem právě já.

Z mých zkušeností lidé, kteří mívají profesní krize, jsou většinou lidé zaměřeni na výsledky. Chtějí vidět změnu, jenže ta je u takovýchto dětí velmi náročná, pracná a pomalá. Bohužel je hodně dětí, u kterých nejsme schopni změny dosáhnout. Samozřejmě jim chci pomoci, jak nejlépe dovedu, ale baví mě také ten proces a přemýšlení nad problémem. Tento způsob myšlení mi

pomáhá vyhybat se těmto krizím. Nutno dodat, že nechci říct: tohle je ten správný způsob a tohle ten špatný. Jsou to prostě jiné typy charakteru.

**Zdá se, že vašim tématem je elektivní mutismus. Co je v komunikaci s dětmi, které trpí touto poruchou, to nejtěžší. Jaký je váš „recept“ na práci s nimi?**

Nejsem si jista, že mám nějaký „recept“. Podle mě jde více o to, abychom se snažili pochopit, proč tyto děti nekomunikují. U mnohých z nich je důvodem úzkost ze sociálních situací. U dalších může být důvodem traumatická zkušenost. Některé používají nemluvení jako jistou formu manipulace, která vyplývá z nezdravého prostředí, v němž žijí. Když jsem s těmito dětmi pracovala, byla jsem pro ně nový člověk, s nímž neměly nemluvicí zkušenost. Začínala jsem vždy s různými drobnými úkoly, které vyžadovaly mluvení, ale netlačila jsem na to, aby začaly mluvit, protože ve zdravých vztazích se lidé nezaměřují na to, že mluvíte, ale na to, co říkáte.

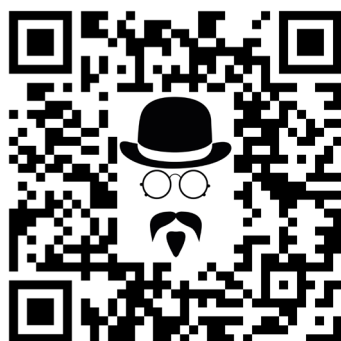
**Kevin, kterému se ve vaší knize říká Zvíře, také nemluví. Jak se vám povedlo navázat s ním kontakt? Co vám pomohlo?**

S Kevinem jsem dělala to samé, co s ostatními nemluvicími dětmi. Začala jsem tím, že jsem mu četla.

*Paní Hayden děkujeme za rozhovor a doufáme, že si pořádně užije své turné po ČR!*

- Emma Marková

## LÍBILY SE TI NOVINY?



OSKENUJ KÓD A VYPLŇ NÁŠ FORMULÁŘ,

*Budeme vděční za každou zpětnou vazbu.*

- 5:30** Vstávám. O dobrou hodinu a půl dřív, než jsem zvyklý. Musím si ještě vyžehlit všechny mé (tři) košile, ať nedělám v Praze našemu gymnáziu ostudu. O to se dozajista postarají mí spolužáci.
- 5:45** Vrhám se na kufr, celý rudý, a zoubek po zoubku dopínám nespočetnou zip. Úspěšně.
- 6:00** Vyndávám předem nachystanou svačinu z lednice. Chleba se šunkou. Pouze se šunkou. Máslo jsem, bohužel, včera večer již nesehnal.
- 6:10** Přibaluji do batohu nejdůležitější věc - toaletní papír. Však víte, co kdyby...
- 6:34** Dobíhám minutu před plánovaným srazem. Deset lidí chybí, třídní nervózní a já nemám kartáček.
- 6:45** Nemůžeme se dopočítat, kdo nám chybí. Poznáváme, že před deseti minutami třídní ještě zdaleka nervózní nebyla.
- 6:46** Viník dorazil. Můžeme nastoupit do vlaku. Máme místenky, jsme v klidu.
- 6:50** Nemůžeme se dopočítat místenek.
- 6:52** Vyjždíme. Všichni. Neskrýváme překvapení a poklidně, až na pár nešťastníků, ze zoufalství zpívajících Britney Spears, usínáme.
- 7:15** Probudila mě vůně řízků. Nikdo mi nenabízí. Ach jo. Snad budu mít alespoň čas na čtení maturitní četby.
- 10:39** Dojeli jsme, nečetl jsem. Po cestě zpátky tu jednu knížku dám. (Nedal jsem, já naiva)
- 10:50** Třicet tři lidí si kupuje jízdenku na dopravu po Praze. Panuje zmatek a hromadná panika. Padají první známky o ublížení na zdraví jak sobě, tak i někomu jinému.
- 11:30** Ubytování vypadá pěkně. Vyrážíme do víru velkoměsta.
- 13:00** Projevují se první remcalové vyžadující pauzu na oběd. Učitelský doprovod je neúprosný. Na poznámky o bolení nohou reaguje slovy, že oni jsou starší a zvládají to taky. Zahanbeně mlčíme a pokračujeme vstříc asijským turistům.
- 15:15** Máme rozchod na jídlo. Odumřelé nohy táhneme za sebou a plazíme se k nejbližšímu fast foodu. Ztrácí se první telefony, po chvíli jsou opět nalezeny. Někteří se nepřestávají stěžovat. Včetně mě.
- 18:01** Sraz na odjezd do divadla byl před minutou a stále někteří chybí.
- 18:55** Syčáci nezodpovědní.
- 19:00** Zasedací pořádek v divadle byl některými jedinci nabourán, opět panikaříme.
- 19:50** Divadlo začíná.
- 20:25** Ne, to není konec. Má to ještě dvě hodiny. Jde na mě spaní. Postupně padám dozadu a trhám sebou. Třídní, sedící vedle mě, si nejspíš ničeho nevšimla.
- 21:55** Divadlo je u konce. Převládají pozitivní ohlasy. Ani náročnější kousky nám zřejmě nedělají problém. Mám z nás radost.
- 22:45** Ihned po příjezdu na hotel všichni poslušně uléháme a jdeme spát, neb nás zítra čeká ještě náročnější den, než tomu bylo dnes.
- 01:15** V TV je repríza AZ kvízu. Miluji ten pořad.
- 01:40** Pan Petr vyhrál jen dva a půl tisíce. Zklamáný usínám. Dobrou.

- Radek Preis

# TO - HOROR JAKO ŽÁDNÝ JINÝ

Patnáctého září jsem šla do kina na film TO a sál doslova praskal ve švech. Bývaly doby, kdy by mě potěšilo vidět v kině tolik lidí, ale bohužel časy se mění. Konkrétně chování lidí v kině se mění. Už se to nedá vydržet. Zkrátka, TO byl filmový zážitek jako z hororu, ne kvůli špatné kvalitě filmu, ale kvůli bezohledným divákům, kteří na něm byli.

Projekce začala do hlučného sálu. Jak už je v poslední době zvykem, lidé pokračují v konverzaci i během reklam, a když už film opravdu začne, trvá asi dvě minuty, než se lidé ztiší aspoň natolik, aby šlo rozumět, co vůbec postavy říkají. Chápu, že pro mnohé je chození do kina společenská událost, před kterou se konverzuje, ale jakmile už běží reklamy, je čas se utiшит. První vteřiny filmu jsou kouzelné, uvedou tě do jiného světa a připraví tě na to, co tě ve filmu čeká. Je škoda o tento moment přijít.

Ovšem. Na schodech seděla banda opilých, kteří se během celého filmu smáli, mluvili, a dokonce se fotili. V kině byla taky skupina holek, které neustále film hlasitě komentovaly a takových skupin bylo více. Hlasitě povídání v kině je zkrátka neslušné a co se týče opilých diváků, tak si myslím, že správa kina by takové lidi neměla pouštět dovnitř. V divadle přece výtržníky vyhazujeme. Tak proč ne v kině?

Jelikož TO byl horor, obsahoval řadu takzvaných „lekaček“, které probíhaly takto: přišla „lekačka“, celé kino nadskočilo šokem. Okamžitě si všichni začali vyměňovat názory a z plna hrdla mluvit o tom, co se stalo, jakoby film ani neběžel dál. Trvalo dobrou minutu, než se všichni znovu utišili. Co mnoha lidem nedochází, je to, že během filmu není prostor na rozebírání dojmů. Ruší tím ostatní. Na to je snad prostor během závěrečných titulků.

Co mě definitivně dorazilo, bylo, když jeden muž během napínavé části filmu, asi aby pobavil ostatní, zařval z plných plic: „Baf!“ Všechno to rušení došlo tak daleko, že jiný muž se už neudržel, pokusil se sjednat pořádek a zařval: „Držte huby!“ Jak na to reagovali lidé? Smíchem.

Je toho mnohem víc, co se během filmu stalo. Zvonění telefonů, promenáda před plátnem, opouštění kina během představení, nemluvě o šustění pytlíků a podobně, ale fakt nemám čas, abych vyjmenovala všechno.

Tak takhle to v kině vypadalo. Mnoho lidí vycházelo z kina ne pobavených, ale naštvaných, a to je pro mě ta nesmutnější věc ze všeho. Bohužel projekce filmu TO je pouze jeden z mnoha příkladů nevhodného chování v kině. Navštěvuji kino dost často a téměř na každém filmu, kde je víc jak dvacet lidí, tohle zažívám. Je opravdu smutné, že nejsme schopni si sednout do kina, dvě hodiny být v klidu a užít si film. Možná by to uvítali i ostatní.

“

Jsem už opravdu hodně zklamaná.

Myslím, že oprávněně a vím, že je nás víc, co se tak cítí.

”

Omlouvám se za negativní článek, ovšem myslím si, že je už nezbytné nutné tento problém řešit. Nechci nikoho napadat nebo obviňovat, ale mnoho z nás gympláků v kině vidím a pozoruju, jak se chováme. Jediné co chci, je, abychom se příště, až půjdeme do kina, zamysleli nad tím, co děláme, a snad své chování i změnili.

- Emma Marková

# AKCE U KINĚ UATRA

NA KTERÉ SE MŮŽETE TĚŠIT

(A NA KTERÝCH SI MŮŽETE

VYZKOUŠET SVÉ PERFEKTNÍ CHOVÁNÍ V KINĚ):

*PROJEKT 100: Promítání kultovních sci-fi filmů. Pozor! Zbývají už jen tři filmy, tak honem do kina!*

## 25. 10. v 19:30: Planeta Opic (1968)

Vesmírná posádka havaruje na planetě ve vzdálené budoucnosti, kde inteligentní, mluvící opice jsou dominantním druhem na planetě a lidé jsou utlačováni a zotročeni. (Dobrodružný, Sci-Fi)

## 8.11. v 19:30: Brazíl (1985)

Byrokrat, v retro-futuristickém světě, se pokusí napravit administrativní chybu a stane se nepřítelem státu. (Drama, Sci-Fi)

## 22.11. v 19:30: Matrix (1999)

Myslím, že všichni víme o čem je Matrix, ale pro jistotu: Je to film o počítačovém hackerovi, který se dozví, že žije ve vymyšlené realitě a o svém poslání lidstvo z této reality osvobodit. (Akční, Sci-Fi)

*Pozn. Filmy, které uvede Filmový klub naleznete na str. 8 v článku Filmový klub Vsetín – váš filmový náskok.*

NOVÉ GYMNAZIÁLNÍ POVĚSTI

# PREMIÉRA V BUFETU

Jako obvykle jsme se i my, a hlavně nezkušení prváci, dostali na ono vysněné místo, do školního bufetu. Všichni jsme se tupě zařadili do dlouhatánské fronty, zatímco ostřílení čtvrtáci předbíhali, jak jen mohli. Každého poháněla nesmírná touha po nabízených dobrůtkách. Přestávka už se chýlila ke konci, ale vytrvalí studenti nadále setrvali. Na řadu přišla nevině vyhlížející dívka. Její chuťové pohárky ji táhly k bulce obložené zeleninou a všelichím dalším. V tento moment však nastal velký problém. Jak housku získat?

Bez rozmyslu se radostně vydala vstříc chladicímu boxu, ve kterém houska ležela. Přilepila se na sklo a zuby nehty se jej pokoušela otevřít, marně. Nevzdávala se, dokonce si vymyslela taktický plán, jak se dostat za pult, ale ani to nevyšlo. V zoufalství jen vykřikla: „Jak si to mám vzít?!“ Pomoc se jí od nikoho nedostávala, všichni jen nechápavě přihlíželi této bizarní situaci.

Nakonec se slzami na krajíčku a viditelným ponížením odkráčela k paní bufetačce, která ji housku podala. Vícekrát jsme ji v bufetu nespátřily, uvidíme, zdali najde odvahu se vrátit.

## CHMÝŘÍČKO Z PAMPELIŠKY CHYTÁM DO DLANÍ

Eliška Hyklová

Chmýříčko z pampelišky  
chytám do dlaní  
Co si dnes budu přát?  
Ať zase rád chodíš v travě od rosy  
V době, kdy po noci  
Přichází svítání

Ať opět těší tě západy slunce  
A vůně papíru oblíbených knih  
Svěží vánek v horké dny  
Co zchladí ti tvé jemné tváře

Ať těší tě žít tu na zemi  
I když leckdy to jen utrpení znamená  
Ať už tě nebolí to zranění  
Tam na levé straně pod hrudí

To všechno přeju si  
Když z dlaně mi  
Chmýříčko z pampelišky odlétá

# FILIPIKA

## Pro Umělce

Zdravím.

Gymnázium nám nabízí spoustu možností, kam na výšku a co dělat dál se životem. Chtěl bych ale zmínit trochu netradiční směry, které jsou na naší škole dost nepopulární. Rodiče si představují, že budete skvělý doktor, psycholog nebo právník, ale věřím, že se najde pár hrdinů, kteří mají trochu odlišnější vize. Něco jako pracovat na projektech jako je Game of Thrones, Avatar nebo World of Tanks a u firem jako je Blizzard (World of Warcraft), Riot Games (League of Legends) nebo Pixar (Auta, Vzhůru do oblak). Ano, hádáte správně, mluvím tady o uměleckých směrech.

U většiny smrtelníků je umělec chudý, nešťastný romantik s nenaplněnými sny a nepochopenými vizemi. V dnešní době je však zvládnutá technika umění velice žádaná záležitost za nemalé peníze s širokým uplatněním i v České Republice.

Je tady k dispozici spousta užitečných uměleckých směrů: architekt, grafický designér (navrhuje loga, www stránky..), průmyslový designér (navrhuje obaly pro výrobky). Já bych se ale vrátil k těm herním/filmovým specializacím, ke kterým patří: concept artist – studuj malíř (je to ta nejvíce kreativní pozice, má za úkol ve photoshopu nakreslit podklady – např. zbraně, oblečení, postavičky a kulisy do filmu..), modelář – studuj 3D tvorba/animace (přebírá návrhy od concept designéra (c. d.) a přetváří to na 3D modely), matte painter – studuj malíř (přebírá návrhy od c. d. a vytváří finální podobu kulisy sci-fi města apod. - ve filmech a hrách), animátor – studuj animace (dodává 3D modelům pohyb, pracuje na scénářích trailerů atd.) a samozřejmě jsou tu i tradiční obory jako kameraman, režisér či scénárista.

Všechno se dá studovat u nás, ale na gymnáziu nemáme žádnou přípravu. Proto doporučuji navštěvovat kurzy FestAD ve Valašském Meziříčí, kde se po 2 letech přípravy dostanete 100% na žádaný obor, i když jste ještě nedrželi tužku v ruce. Je to jedna z nejlepších příprav na umělecké školy v ČR s téměř 100% úspěšností přijetí na architekturu a design, bez ohledu na náročnost zkoušek. Pro více informací ohledně umění mi napište na matej.sak@student.mgvsetin.cz. Není to jednoduchá cesta, ale kdo se narodil jako umělec, nemůže být bez umění šťastný. Doufám, že jsem nadchnul pár beznadějných snílků a uměleckých srdcí a pro ty, kteří jsou na pochybách mám tento vzkaz:

„Všechny naše sny se mohou stát skutečností, pokud máme odvahu je následovat.“  
- Walt Disney -

- Matěj Šak

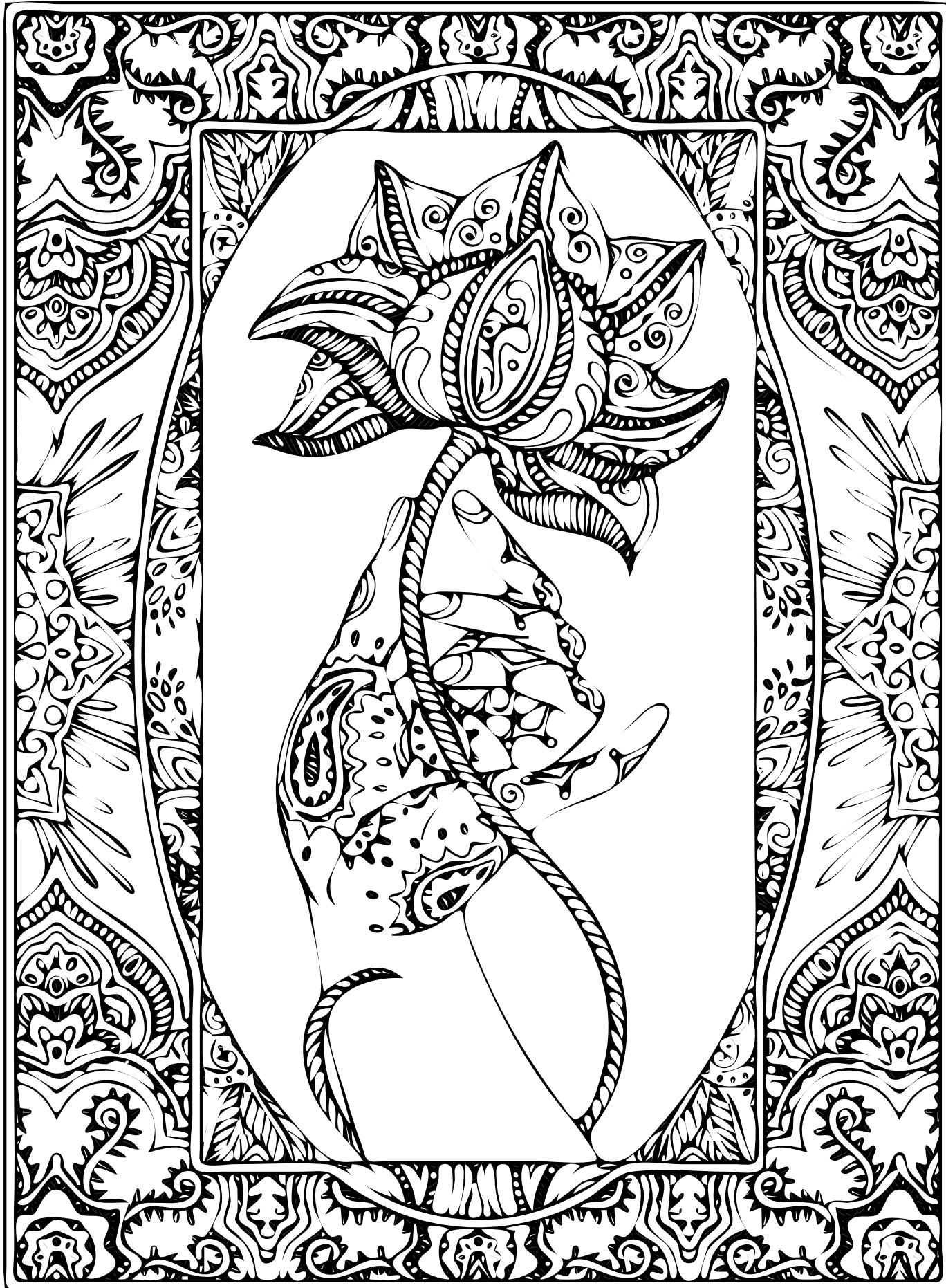
NOVÉ GYMNAZIÁLNÍ POVĚSTI

## HLEDÁNÍ ZTRACENÉ KOMNATY

Našemu objektu zájmu se stala tak typická věc, že jsme si ji nemohli odpustit nezaznamenat.

Všichni známe ten moment, kdy zazvoní na přestávku. Většina básní o tom, co všechno budou dělat, ale potom si uvědomí, že třída, do které se mají dostat, je příliš daleko, přičemž již teď ví, že nemají šanci. To samé se stalo i jednomu nováčkovci. Jeho největším problémem byla orientace v novém prostředí, která byla nulová. Snažil se najít své stádo, avšak marně. Vyděšený chudáček bloudil v pomyslných kruzích. I přes tíhu rychle ubíhajícího času se nevzdával. Byl plně odhodlaný najít ztracenou komnatu, ve které si již všichni lámali hlavu nad tím, kde asi nechali svého spolužáka. A jak to dopadlo? To nevíme, pověst praví, že na chodbách bloudí dodnes.





# BUDE KŘESLO S PANÍ HORKOU TO NEJHORŠÍ ? TEDY, TO NEJVÍCE HORKÉ...

Ačkoli je to neuvěřitelné, je to tak! Křeslo konečně obsadil právoplatný člen pedagogického sboru. Všem čtenářům VI. dílu TGM představíme paní Horkou. Není náhodou, že křeslo se jmenuje "Horké". Po kom asi? Chceme poděkovat paní profesorce za ochotu poskytnout nám rozhovor ve velkém časovém presu.

- MišKyn

## Zvykla jste si na vtipy okolo Vašeho příjmení?

Zvykla, beru to jako docela normální věc a nevdá mi to.

## Přijdou Vám ty vtipy zábavné?

Ano. Moje první třída, která maturovala, se přišla se strachem zepatat, zda mohou použít na stužky motto "Maturita nebude tak Horká". Ale mně se to líbilo a přišlo mi to velice vtipné.

## Pálí Vás horké křeslo?

Pálí, hodně. (směje se)

## Jak dlouho učíte na gymnáziu? Přemýšlela jste někdy, že skončíte?

Od roku 2003. Přišla jsem z odborného učiliště, těšila jsem se, že to bude po 20 letech dobrá změna. Těšila jsem se na nadané studenty dychtivé nových poznatků.

## Jste vsetínská rodačka?

Nejsem..

## Co tedy máte na našem kraji ráda?

Především jsem si oblíbila zdejší přírodu.

## Kde jste žila, než jste se přestěhovala?

Přistěhovali jsme se z Vysočiny. V pěti letech jsem s rodiči odletěla na tři roky na Kubu. Tam jsem také nastoupila do základní školy.

## "Vzdělávání je přečeňováno." Souhlasíte s tímto výrokem?

Řekla bych, že vzdělání je naopak podčeňováno. Rodiče mne učili, že když vystuduji vysokou školu, budu mít lepší možnosti výběru profese, a tím lepší ohodnocení. Dnes to tak neplatí.

## Co je hlavním důvodem, že jste se stala učitelkou?

Hlavním důvodem byl asi vliv maminky, která byla vychovatelkou. Hodně jsem s ní jezdila na tábory, takže jsem pořád trávila čas s mladými. Pak jsem závodně plavala, takže pořád byla v kolektivu mladých lidí. Přišlo mi tedy docela přirozené jít tady tou cestou. Hrozně mě bavila matematika a tělocvik. Matematiku v kombinaci s tělocvikem ten školní rok neotevřeli, tak jsem šla studovat matematiku s fyzikou.

Ale jako malá holka jsem chtěla být baletkou. Dost dlouho to byl můj tajný sen.

## Baví Vás více učení matematiky nebo fyziky?

Oboje má své plusy i mínusy. Matematika je krásná v tom, že má svá určitá pravidla, kterými se musíme řídit, ale správnou cestu musíme najít sami. A právě to

hledání řešení je strašně krásné.

V matematice je to stejné jako řešení dopravní situace na křižovatce. Znáte dopravní značky, ale musíte reagovat na momentální situaci.

Fyzika je zase pěkná v tom, že má velkou souvislost s tím, s čím se setkáváme v běžném životě.

## Co Vás baví či nebaví na učení? Jaké jsou nejlepší momenty, které při tom zažíváte?

Nebaví mě opravovat písemky. Když jsou špatné, tak mě to strašně bolí u srdíčka. Na druhou stranu když dopadnou dobře, tak z toho mám radost. Nejlepší momenty jsou, mimo rozdávání dobrých známek, když studenti přijdou z vysoké školy a řeknou, že to, co se na gymnáziu naučili, jim pomohlo překonat první nástrahy při nástupu na vysokou školu.

## Pět rychlých otázek:

**Káva nebo čaj?**

V práci káva, o prázdninách čaj.

**Léto nebo zima?**

Léto, sluníčko, moře ...

**Koruny nebo eura?**

Koruny

**Volit či nevolit?**

Volit

**Zeman nebo Masaryk?**

Masaryk, v každém případě

## VRAŽEDNÁ KACHLIČKA

Kdysi dávno... Vlastně první den školy se po chodbě nad jídelnou, ze které se linula velice zvláštní vůně (údajně to byl oběd), ploužil malý primánek. Byl doprovázen otravným zvukem šoupajících papučí. S údivem si prohlížel ničím nevynikající stěny, na kterých občas narazil na nějakou tu šmouhu od kdoví čeho. Tiše si broukal hit letošního léta, čímž si vysloužil pár nenávislných pohledů od starších studentů, někteří z nich utrousili několik neapných poznámek na účet nebohého primána. S nezájmem pokrčil rameny a cupital dál. Pro změnu ho zaujaly taktéž nevýjimečné dveře (doposud nám není jasné, co na nich viděl). Pochopitelně nedával pozor na cestu, díky čemuž měl tu čest se seznámit s naší vražednou kachličkou, která nenápadně vyčuhuje z řad těch ostatních. Samozřejmě malý primánek skončil jako jeho předchůdci, rozplácly přes půlku chodby a na posměch všem kolemjdoucím. Kdo bude další obětí tohoto zlomyslného výtvaru? Možná to budete právě vy!

## NÁZORY

## Jak studenti ztrácejí motivaci

Motivace je v životě klíčová věc, a to především pro úspěšné dokončení posledních ročníků střední školy. Možná bylo až doposud vaší motivací zavděčit se rodičům nebo být nejlepším ze třídy. Teď to musí skončit. Vysoká škola bude dřina. A pokud není vaší motivací uspět a vystudovat vysněný obor, budete mít docela problém se na univerzitě udržet.

Toto všechno si mnoho z nás dobře uvědomuje. Ale i nadále zůstává

velkým problémem být motivován. V čem je ten háček? Je nesmírně demotivující vidět své spolužáky u každé (a to i úplně jednoduché, týden dopředu oznámené) písemky pravidelně podvádět. O to smutnější je, když jste se na ten test sami učili, ale dostanete horší známku než ten, kdo to celé opsal. Úplně nejhorší ovšem je, když proti tomu nikdo nezakročí. Nikdo podvádění neudává, nikdo jej nepřistihne. Tato osoba si klidně listuje v učebnici přímo před katedrou a stejně jí to projde. Hlavní je, že nepropadá. A nakonec ta osoba z daného předmětu dostane jedničku, ačkoliv opravdu vůbec nic neumí. Svět je prostě nespravedlivý. Ale je tohle správné? Není právě gymnázium tou školou, která má studenty protřídit, aby na vysokou školu odešli jen ti nejlepší? Navíc se to těmto lidem většinou krutě vymstí. Na vysoké škole není opisování tak jednoduché, jaké bylo tady. Tam učitelům na studentech tolik nezáleží, nejdě jim o to, aby za každou cenu prošli, ale aby mohli vyhodit ty, o kterých ví, že na to nemají. Váš přístup k učení a podvádění do jisté míry určuje to, kým jste. Proto bychom se měli všichni zamyslet sami nad sebou a nad svým přístupem. Učení je sice dřina, ale je to dřina, která se vyplatí. Ve vaší budoucí práci už nic neopíšete, budete se muset s problémy vypořádat sami. Záleží na každém z nás, co si ze školy odnese. Já jen doufám, že to budou vědomosti a ne schopnost každého ošidit.

- znechucená

## DĚLA

*Pan Kyn*



Pryč!  
Do krajů,  
kde hrstka múz a bohů  
společně  
mocná děla zažehají.

Kde není nic, nikdo  
a přitom všechno  
čím tvrdá srdce  
pohrdají.

VE SPOLUPRÁCI S 

# ŘÍJEN-LISTOPAD 2017

## ŽIVÁ KNIHOVNA

Ve spolupráci s Amnesty International ČR proběhne v pátek 1. prosince. Jedná se o vzdělávací projekt zaměřený na prevenci diskriminace, rasismu, xenofobie a extremismu. Studenti si místo klasických knížek mohou vypůjčit lidi, neboli živé knihy. V rámci Živé knihovny se studenti mohou potkat se zástupci etnických menšin, uprchlíky či migranty. Kontakt k přihlášení tříd: MgA. Magda Golánová, mgolanova@mvk.cz, tel.: 575 755 133.

## EXKURZE S MASARYKEM

(k 80. výročí smrti T.G.M.) Tematická exkurze po knihovně s povídáním o T.G.M. a jeho vztahu k Valašsku. Budeme se věnovat zajímavostem z Masarykova poslaneckého období za Valašsko. Mimocho-dem... zajímá Vás, co dělal Masaryk na Žabární (u Valašského Meziříčí) r. 1905? Dozvíte se během naší exkurze. Kontakt k přihlášení tříd: Mgr. Jana Vaculíková, jvaculikova@mvk.cz, tel.: 575 755 149

## TALENT ZE ŠUPLÍKU 8 - literární soutěž

Soutěž je určena pro autory ve věku od 15 do 30 let, kteří napíší svou práci v próze či v poezii. Nově je také vítán virtuální příspěvek – ukázka blogu, vlogu, webové stránky, kanálu na YouTube, diskuzí, panelů aj. Zájemci mohou dodávat své příspěvky v termínu od 1. června do 31. října 2017 v elektronické podobě na e-mail: lstrbackova@mvk.cz. Vítěz bude mít možnost autorského čtení v knihovně a jeho práce budou zveřejněny na webu knihovny. Můžete se těšit na lákavé ceny a to vše na slavnostním vyhodnocení, které proběhne v listopadu 2017.

*Pozvánky na nejbližší vybrané akce:*

## TIBETSKÉ PRAPORKY LUNGTA

Výtvarný workshop, čtvrtek 26. října v 17:00 hodin, společenský sál knihovny. Cena: 50,- Kč, přihlášení: email: kjanoskova@mvk.cz, tel: 575 755 136.

## PETRA HULOVÁ

Beseda se spisovatelkou, čtvrtek 9. listopadu v 17:00 hodin, společenský sál knihovny. Jedna z nejvýraznějších autorek mladé generace české literatury, je držitelkou několika literárních ocenění včetně Magnesie Litery, Ceny Josefa Škvoreckého nebo Ceny Jiřího Orteny.

## RESPEKTTOUR

O dezinformacích, úterý 21. listopadu v 17:00 hodin, společenský sál knihovny. Šéfredaktor týdeníku Respekt popisuje dobrodružnou českou cestu od vzniku republiky po současnost a zasazuje dnešní politické a společenské události do historického a evropského kontextu. Hosté debaty: Erik Tabery.

## JAN ŠIBÍK

Beseda s českým fotoreportérem, čtvrtek 30. listopadu v 17:00 hodin společenský sál knihovny. Jan Šibík je známý svými fotografiemi z válečných konfliktů. Je držitelem třetího místa v kategorii Sportovní příběhy v soutěži World Press Photo, dvakrát byl hodnocen hlavní cenou v soutěži Czech Press Photo, je laureátem hlavní ceny Golden Prisma Award.

Knihovna pro TGM připravila přehledný seznam povinné (a maturitní) četby. Výběr pro dnešní vydání obsahuje právě ta díla, která jsou nejkratší.

Molière  
Tartuffe, 92 stran, **D**  
v knihovně máme 27 kusů

E. A. Poe  
Černý kocour (povídkový soubor)  
92 stran,  
v knihovně máme 12 kusů  
*čtivé, napínavé*

K. H. Mácha  
Máj, 61 stran,  
v knihovně máme 34 kusů, **A, F**  
*krásné pro ty, kterým je poezie blízka*

G. G. Márquez  
Kronika ohlášené smrti, 89 stran, **F**  
v knihovně máme 1 kus

R. Rolland  
Petr a Lucie, 96 stran,  
v knihovně máme 20 kusů

K. Čapek  
R.U.R., 98 stran, **D**  
v knihovně máme 12 kusů

V. Havel  
Audience, 30 stran, **D**  
v knihovně máme 2 kusy

Divadlo Jára Cimrmana  
České nebe, 71 stran, **D**  
v knihovně máme 2 kusy  
*sranda, klasické hlášky*

J. Wolker  
Těžká hodina, 49 stran,  
v knihovně máme 1 kus

J. Seifert  
Maminka, 75 stran,  
v knihovně máme 13 kusů

B. Hrabal  
Ostře sledované vlaky, 76 stran, **A, F**  
v knihovně máme 24 kusů,  
film obdržel Oscara

V. Havel  
Zahradní slavnost, 76 stran, **D**  
v knihovně máme 3 kusy

**A** – máme v knihovně jako audio-knihu

**F** – existuje jako film

**D** – divadelní představení

**K** – ve formě komiksu





## TO NEJLEPŠÍ Z LISTOPADU V OPICÍCH

**Čtvrtek 2. 11. 19:00** - Léto v židovském kempu a cestování po západu USA... vše, co jste chtěli vědět o Work&Travel v zámoří.

**Úterý 7. 11. 19:00** - **Máma z basy**  
unikátní dokument o matkách, které vychovávají své děti za mřížemi.

**Čtvrtek 16. 11. 20:00** | **13 let Criminal Colection**  
Pořádná párty na oslavu svobody a demokracie se dvěma hosty a dvěma DJs.

**Pátek 17. 11. 20:00** – **ECHT!**  
Rockeři hrající stejně dlouho, jak funguje naše demokracie. Oslava svátku studentstva, jak má být.

**Sobota 18. 11. 20:00** – **Jaroslav Hutka**  
Písničkář, disident, fejetonista a cestovatel v jedné osobě.

**Pátek 24. 11. 20:00** – **Opíčí slam poetry**  
6 performerů, kteří jsou mistři slova, rýmů a improvizace. Vítěz může být jen jeden. A rozhodne o něm porota složená z VÁS, diváků!

**Čtvrtek 30. 11. 19:00** – **Mafia and city**  
divadlo v podání svěžího vsetínského souboru Meteora - NEPOTVRZENNO

## TGM

Šéfredaktoři: Adéla Dobrovolná & Pan Kyn

Grafické zpracování: Adéla Dobrovolná & Pan Kyn

Tvůrčí tým: Anne-Marie Elizabeth Kaiser, Radek Preis

Martina Gregorová, Emma Marková, Matěj Šak,

znechucená, Michaela Matějčková, Eliška Hyklová

Poděkování: Mgr. Saša Dobrovolná, Milan Kostelník,

Kateřina Janošková, David Kopecký

Kontakt (Redakce): [redakce@mgvsetin.cz](mailto:redakce@mgvsetin.cz)

Tisk: Ethics Ostrava s.r.o.

Číslo VI.

© 2017

# Filmový klub Vsetín

## Váš filmový náskok

Úvodem bych chtěl představit vsetínský filmový klub. Co se v takovém klubu děje? Především se chodí do kina a o viděných filmech se pak diskutuje, a to nejen v kině. Jsme totiž spolkem lidí, kteří mají rádi filmy. Nejedná se o filmy ledajaké. Většina z nich má umělecký, filosofický, historický či duchovní přesah nebo jsou jen vizuálně krásné. Filmové kluby tak v českých kinech pravidelně organizují projekce tzv. artových filmů. K nim pak patří také lektorské úvodní besedy s tvůrci či jiné doprovodné programy.

Hnutí filmových klubů existuje v České republice již od roku 1963. Vsetínský klub byl jako samostatný spolek založen v roce 1991. Filmové kluby dohromady tvoří Asociaci českých filmových klubů, která je pořadatelem oblíbené Letní filmové školy v Uherském Hradišti.

Podmínkou členství ve Filmovém klubu je zaplatit roční členský příspěvek a registrovat se jednoduchou přihláškou. Vsetínský filmový klub promítá jedenkrát za čtrnáct dní v kině Vatra. Členové mají slevu na každou klubovou projekci ve výši 20 Kč. Ročně se uskuteční kolem 25 filmových projekcí a několik zvýhodněných doprovodných akcí. Členský poplatek 60 Kč za rok se vám tak vrátí již za tři návštěvy klubových představení. Můžete však přijít i bez členství, ale připlatíte si na vstupném a nebudete mít výhodu člena klubu.

Výhodami členství jsou zejména slevy na projekce filmů a další klubové akce, pro aktivní členy sleva na registračním poplatku na Letní filmovou školu, možnost podílet se na dramaturgii klubových představení i pravidelných přehlídek: Vsetínského filmového maratonu, Balkánské filmové inventury nebo Evropské filmové inventury. Jednou z výhod členství je také možnost finanční podpory při účasti na vzdělávacích seminářích pořádaných Asociací českých filmových klubů. Můžete být také velmi blízko významným filmovým českým nebo zahraničním režisérům, se kterými spolupracujeme a leccos se tak z filmové branže přiučít.

Ve svém kruhu uvítáme mladé zájemce o film, kteří se mohou zapojit do lektorských úvodů, do překladů filmů, které uvádíme na festivalech a přehlídkách, nebo jen tak chodit na filmy a rádi si o nich povídat, či sdělovat si své pocity z viděného. Budeme také rádi, pokud nám pomůžete s propagací a organizací našich akcí. Do konce roku nás čeká ještě pět klubových představení. Volný cyklus životopisů uzavře dokument Jeden německý život (2. 11.), který je zpovědí sekretářky Josepha Goebbelse, kterou učinila ve věku 105 let. Držiteli Oscara za nejlepší zahraniční film se letos stali tvůrci iránského snímku Klient (15. 11.), který líčí příběh manželského páru herců, jejichž vztah naruší nečekaný sled událostí. Další snímek Druhá strana naděje (29. 11.) nás zavede do Finska. Hořkosladká komedie známého režiséra Akiho Kaurismäkiho spojí životy svérázného restaurátora a ilegálního migranta. Závěrečným filmem roku bude 13. 12. neobvyklá romantická komedie Pěkně blbě.

Jsme také již v přípravách na další balkánskou přehlídku. Na konci dubna 2018 představíme srbský film posledního desetiletí. Vlastně v celé filmové sezóně 2018 představíme dalších přibližně 25 skvělých klubových filmů. S klubovou sezónou začneme 11. ledna 2018 „náborovkou“ členů do klubu. Při ní budete moci sledovat dva dosud téměř „neviděné“ filmy našeho kamaráda, režiséra Ivo Trajkova, a to filmy Kanarská spojka a Ocas ještěrky, jenom za úhradu členského průkazu na rok 2018. Přijďte se mezi nás podívat a budete mít filmový náskok.

- Milan Kostelník  
předseda Filmového klubu ve Vsetíně